

Հովհաննես Թումանյան

Ով տարավ

Դուք ինձնից տարաք հիշատակարան,
Իսկ ես ձեզանից տարա հիշատակ
Մեկը կորչելու, մաշվելու մի բան,
Մյուսը կըմնա երկար ժամանակ:

Դուք այս նյութական թուղթը գրելու,
Իսկ ես զգացմունք սրբտում կրելու.
Ես չեմ մոռանալ, երբ հողմեր ու ձյուն
Մարմնիս և ճամփույս շուրջն էին տիրում.
Ես ոգևորիչ այնքան ջերմություն

Գտա զգայուն, ազնիվ սրտերում:
Ասացեք՝ իրավ,
Մեզնից ո՞վ տարավ:

1895